

Gregor Papuček versei és műfordításai

Reč – rodná zem

A nyelv – a szülőföld

Neberte mi slovenčinu!
Nenúkajte mi reč inú!
Ja tú inú dobre viem,
slovenčinu milujem.

Ona sa mi, Bohu chvála,
mliekom mamy do mňa vsala.
Je to jazyk vlúdny, sladký,
môjho otca, mojej matky.

Je to jazyk babiek, dedkov:
mojich dávno-dávnych predkov.
Čo tráve zem – mne on je:
v ňom sú moje korene.

Bez neho nemôžem byť ja,
on je pôdou môjho bytia.
Bez tej reči bol by som
vytrhnutý s koreňom.

Tá reč – moja rodná zem,
v nej pokojne bývať viem.
Nechajte ma v tejto zemi,
Slovenčinu – neberte mi!

Budín, 5. júl 2011

Utassy József

Csak élttem

Ma sem csináltam semmit:
csak élttem ezt a verset.
Ez okozott örömet,
gyötrelmet, keservet.

Mert a verset nem írják:
a verset élve élik!
Ezért időtlenül a szó,
és fénylik, fénylik, fénylik.

József Utassy

Len žil som

Dnes som zas nerobil:
len som žil báseň túto.
Mal som z nej radosť, žiaľ,
trpkosť a strašné ľúto.

Báseň sa nepíše,
báseň, jak život, drie sa!
Tak slovo nad čas dvíha sa,
a skvie sa, skvie sa, skvie sa.

Poetke

Vítam Ťa, dievča slovenské
na stránach našej poézie!
Že Tvoja lutna znovu znie,
na moju dušu, dobre mi je!

Niet smutnejšieho, ako keď
onemie slovko – ešte živé.
Dožič mu, dievča, ďalej zniet,
a buď k nemu vždy milostivé.

Illustroval / Illusztráció: Juraj Sztítás

Weöres Sándor

Táncol a hold

Táncol a Hold
fehér ingben.
Kékes fényben
úszik minden.

Jár az óra
tik-tak tik-tak.
Ne szólj, ablak,
hogyha nyitlak.

Ne szólj, lány, ha
megcsókollak –
fehér inge
van a Holdnak.

Sándor Weöres

Tančí mesiac

Tančí mesiac
v bielej blúzke,
celé nebo
mu je úzke.

Nechaj, okno,
nech ti dvorím.
Nekrič, keď ťa
pootvorím.

Keď ťa bozkám,
dievča, neplač –
v bielej blúzke
chodí mesiac.

A költőlánynhoz

Szlovák leány, köszöntlek téged,
költészetünknek tájain!
Hogy a Te lantod újraéledt,
jól esik újra hallani.

Nincs búsabb annál, mint ha néma
a szó, amely még most is él.
Légy hozzá kedves, szóljon még, ha
van hite még, és még remél.